

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **HUNSGAS s.r.o.**, IČO: 25277715, se sídlem Dominikánské nám. 656/2, Brno, zast. Mgr. Filipem Lederem, advokátem, se sídlem Dominikánské nám. 656/2, Brno, proti žalované: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Štěpánská 796/44, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2023, č. j. ČOI 7380/23/O100/Sy/Št, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 7. 2023, č. j. 63 A 9/2023-29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Předcházející řízení

[1] Žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorát Jihočeský a Vysočina (dále též „ČOI“) ze dne 8. 8. 2022, č. j. ČOI 87540/22/2000/Bö, sp. zn. ČOI 156786/21/2000 0563/22, jímž byl žalobce uznán vinným tím, že dne 8. 12. 2021 na čerpací stanici na adrese Strítež 13 v rozporu s § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (dále též „zákon o pohonných hmotách“), prodával nejakostní pohonnou hmotu. Konkrétně se jednalo o zkapalněný ropný plyn LIQUIFIED PETROLEUM GAS (dále též „LPG“) za 17,30 Kč/litr, který nesplňoval jakostní požadavky stanovené v § 3 odst. 1 písm. i) vyhlášky č. 516/2020 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty a provedení některých dalších ustanovení zákona o pohonných hmotách z hlediska jakostního parametru obsahu síry, neboť plyn obsahoval 39,4 mg/kg síry, ačkoliv povolené maximum dle ČSN EN 589 činí 30 mg/kg, při zahrnutí

tolerance nejistoty měření maximálně 31,1 mg/kg. Tím žalobce spáchal přestupek podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách. Za spáchání uvedeného přestupku ČOI žalobci podle § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách ve spojení s § 46 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále též „zákon o odpovědnosti za přestupky“), uložila pokutu ve výši 120.000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč.

[2] Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl krajský soud nadepsaným rozsudkem. Neshledal důvodnou námitku, že správní orgány neprokázaly naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách. Žalobci nepřisvědčil ani v tom, že dne 8. 12. 2021 neuskutečňoval prodej pohonných hmot a prodej pohonných hmot kontrolnímu orgánu představoval pouze plnění povinnosti poskytovat mu součinnost. Ze správního spisu vyplývá, že čerpací stanice daného dne byla veřejnosti otevřena a LPG se na stanici prodávalo. ČOI ve svém rozhodnutí uvedla, že odběry pohonných hmot nejsou nikdy prováděny u čerpacích stanic, které jsou mimo provoz. Po celou dobu přítomnosti kontrolujících obsluha čerpací stanice neargumentovala uzavřením provozovny a kontrolující do objektu vstoupili bez jakýchkoli překážek. Tvrzení žalobce jsou tak v příkrém rozporu se zjištěními správních orgánů. Krajský soud shledal nepravděpodobným, že by úřední osoby spolu s laboratorním technikem prováděly odběr vzorku za přítomnosti obsluhy čerpací stanice za situace, kdy by čerpací stanice byla ve skutečnosti pro veřejnost uzavřena. Inspektorům žalované navíc byl vystaven daňový doklad včetně razítka společnosti, pokud by však žalobce skutečně ode dne 1. 12. 2021 ukončil provoz, nesměl by po tomto datu vykonávat žádnou obchodní činnost. Kontrolní osoby navíc nemají jakýkoli zájem na výsledku řízení o kontrole, resp. následném řízení o přestupku (není-li prokázán opak). Žalobce je naproti tomu zainteresován na výsledku daného řízení, a proto nelze jeho verzi událostí bez dalšího favorizovat.

[3] Ze strany obsluhy čerpací stanice nebylo při kontrole uvedeno ničeho stran toho, že LPG není v prodeji, ačkoli je naprosto přirozenou reakcí uvést takovou skutečnost, a to neprodleně. Pokud by nebyl LPG v prodeji, k odběru vzorku by patrně vůbec nedošlo, a pokud ano, byly by na tuto skutečnost kontrolní orgány upozorněny ze strany obsluhy čerpací stanice již na místě a bylo by to uvedeno v protokolu. Ani odkaz žalobce na povinnost poskytovat potřebnou součinnost na této skutečnosti ničeho nemění.

[4] Není třeba prokazovat konkrétní prodej určitého množství pohonné hmoty spotřebitelům. Žádné ustanovení neuvádí, že by za prodej paliva ze strany osoby obviněné z přestupku nemohla být považována transakce uskutečněná formou kontrolního nákupu ve smyslu § 5 odst. 1 zákona o České obchodní inspekci. Důkazy předložené žalobcem neprokazují uzavření provozovny v době odběru vzorku.

[5] Krajský soud neshledal pochybení ve způsobu odběru kontrolního vzorku. Provedl jej technik akreditované zkušební laboratoře jakožto odborně způsobilá osoba, čímž byl garantován správný postup odběru. Požadavek žalobce na recirkulaci neodpovídá doporučenému normovanému postupu odběru zkapalněného ropného plynu na čerpacích stanicích podle čl. 8 technické normy ČSN 65 6501. Jestliže tato technická norma počítá s tím, že v některých případech není provedení recirkulace nutné, pak ani její případné

pokračování

neprovedení (o kterém kromě tvrzení žalobce nic nesvědčí) nemá za následek nezákonnost odběru kontrolního vzorku či dokonce nezákonnost celého rozhodnutí o přestupku.

[6] K námitce žalobce, že výše uložené pokuty je nepřiměřená, a návrhu na její moderaci krajský soud uvedl, že správní orgány uloženou pokutu řádně zdůvodnily. V důsledku prodeje nejakostního LPG mohla být odběratelům způsobena škoda, nelze tedy tvrdit, že nebyl dán škodlivý následek. O tom, že nejde pouze o hypotetickou situaci, svědčí zahájení kontroly na základě podnětu spotřebitele, který uvedl, že po tankování paliva prodávaného žalobcem nastaly problémy se silně znečištěným vstřikovačem LPG jeho osobního automobilu. Odkazy žalobce na judikaturu týkající se přiměřenosti správních trestů nesvědčí o tom, že by v této věci byla uložena pokuta nepřiměřená. Žalobci uložená pokuta ve výši 120.000 Kč představuje 2,4 % horní hranice pokuty, a nejedná se proto o nepřiměřenou, natož zjevně nepřiměřenou, částku. Žalobci navíc již byla za obdobné přestupkové jednání dříve uložena pokuta ve výši 250.000 Kč. Žalobce nepřednesl argumentaci, na základě které by bylo možno dospět k závěru o zjevné nepřiměřenosti výše uložené pokuty, a proto krajský soud jeho návrh na moderaci pokuty zamítl.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[7] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž namítl, že k prodeji pohonných hmot veřejnosti nedošlo, neboť čerpací stanice byla pro veřejnost uzavřena, přičemž k ukončení provozu došlo ke dni 1. 12. 2021. Neuzavření provozovny nelze dovozovat z toho, že byl v rámci kontroly kontrolnímu orgánu prodán kontrolní vzorek pohonné hmoty podle § 5 odst. 1 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci. Pokud by nešlo o kontrolní orgán, kterému je povinen kontrolovaný subjekt poskytnout při kontrole součinnost, nebylo by nikomu palivo prodáno. Po celou dobu uzavření čerpací stanice nedošlo a ani nemohlo dojít k prodeji paliva.

[8] Povinností správního orgánu bylo prokázat, že v době kontroly údajně vadného paliva probíhal prodej paliva veřejnosti (spotřebitelům) podle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Jen tak mohlo dojít ke spáchání přestupku podle § 8 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Nestačí uskutečnění kontrolního prodeje, neboť prodej kontrolnímu orgánu v rámci provádění kontroly neprokazuje, že dochází k prodeji pohonných hmot veřejnosti ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. K tomuto argumentu stěžovatele se žalovaná nevyjádřila, proč je její rozhodnutí nepřezkoumatelné. Za vypořádání se s tímto argumentem nelze považovat, že došlo k prodeji kontrolního vzorku kontrolnímu orgánu.

[9] Žalovaná nesprávně dovodila prodej LPG veřejnosti ze skutečnosti, že inspektorům s přízvanou osobou byl umožněn kontrolní odběr, na prodané LPG byl vydán daňový doklad a přítomná obsluha čerpací stanice na žádné omezení provozu inspektory neupozornila. Uvedené však neprokazuje, že by na dané čerpací stanici docházelo k prodeji pohonných hmot spotřebitelům. Navíc není pravdou, že obsluha neupozornila na omezení provozu čerpací stanice (na plotu byla umístěna cedule, což obsluha sdělila inspektorům, kteří to však neakceptovali). Ze skutečnosti, že obsluha nereagovala na sdělení kontrolního orgánu o podnětu spotřebitele, který si stěžovatel na nekvalitní palivo, nelze nic dovozovat,

neboť k tomu nebyla povinna. Pokud žalovaná tvrdí, že při provedené kontrole nic nenasvědčovalo skutečnosti, že by předmětná provozovna byla uzavřena, jde o konstatování, které je nepřezkoumatelné, případně nesprávné.

[10] Stěžovatel v rámci správního řízení poskytl podrobný chronologický rozpis událostí přímo souvisejících s uzavřením předmětné provozovny, přičemž k prokázání všech těchto skutečností navrhl důkazní prostředky (např. výpis z účetnictví, výpis z celní evidence a týdenní tabulky výtočů a tržeb střediska z 45. týdne roku 2021, jenž byl současně posledním týdnem, kdy proběhl prodej zboží). Dále byla navržena řada dalších důkazů prokazujících uzavření provozovny v době poskytnutí kontrolního vzorku (např. oznámení dodavateli o ukončení provozu, servisní zásahy o opravách čerpací stanice od dvou společností, čestné prohlášení zaměstnance pana L. o umístění cedule) Provozovna byla dokonce formálně zrušena a odhlášena na živnostenském úřadě, jak bylo rovněž prokázáno příslušnými dokumenty. Ze všech navržených důkazů tak vyplynulo, že provozovna byla ke dni kontroly uzavřena, tj. nebylo na ní prodáváno spotřebitelům palivo.

[11] Proti závěru správního orgánu, že čerpací stanice byla v provozu, neboť na ní probíhal prodej jiného zboží, stěžovatel namítl, že prodej jiného zboží probíhat mohl, ale pod jiným jménem a na jiný účet, jelikož tam bylo více provozoven. Prodej jiného zboží než LPG však nesouvisel s prováděnou kontrolou zaměřenou na jakost LPG a tudíž není podstatné, zda probíhal. Podstatné bylo to, jestli probíhal prodej LPG, u něhož je žalovanou tvrzen nadlimitní obsah síry. Proti dovozování prodeje nejakostního paliva z daňového dokladu vystaveného obsluhou provozovny stěžovatel namítl, že doklad byl povinen vydávající vystavit, protože kontrolní vzorek není při provádění kontroly poskytován kontrolovanou osobu bezplatně, ale za úplatu. Z vystavení daňového dokladu, tak nelze v žádném případě dovozovat, že čerpací stanice (prodej LPG) byla v provozu pro veřejnost.

[12] Krajský soud zcela nesprávně a nepřiléhavě argumentuje rozsudky ze dne 20. 10. 2016, č. j. 3 As 205/2015-29 a ze dne 16. 8. 2018, č.j. 1 As 323/2017-32, ve kterých Nejvyšší správní soud vyslovil, že delikt podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách není deliktem trvajícím. Tato právní otázka však vůbec není podstatou argumentace stěžovatele, který s tímto právním názorem nepolemizuje. Tím, že dojde na provozovně k prodeji paliva kontrolnímu orgánu, ještě automaticky nedojde ke spáchání předmětného přestupku. K tomu může dojít pouze za předpokladu, že provozovna nabízí prodej paliva komukoli (tedy spotřebitelům). K tomu však v posuzované věci nedošlo, jelikož v době provádění kontroly již několik dní nebyly pohonné hmoty nabízeny spotřebitelům. V provozovně, v níž je prodej paliva spotřebitelům (veřejnosti) již ukončen a palivo je prodáno kontrolnímu orgánu, nemůže dojít k naplnění uvedené skutkové podstaty přestupku. Pokud krajský soud aplikoval na daný případ citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu zabývající se otázkou, zda se jedná o delikt trvajícím či nikoli, pochybil a napadený rozsudek spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

[13] Ohledně toho, zda byla čerpací stanice v době provádění kontroly pro veřejnost uzavřena z hlediska prodeje pohonných hmot se krajský soud omezuje pouze na shrnutí závěrů správních orgánů, aniž by se přesvědčivým a srozumitelným způsobem vypořádal s argumentací podrobně rozvedenou ve správní žalobě, čímž fakticky rezignoval na svoji

pokračování

přezkumnou pravomoc. Krajský soud nerefletoval, že na čerpací stanici v době provádění kontroly mohl probíhat prodej jiného zboží než LPG, což byl také důvod, proč inspektorům provádějícím kontrolu nebylo ve vstupu do prostor čerpací stanice nijak bráněno. Krajský soud dále zcela pomíjí, že stěžovatel od počátku namítal, že na plotu do areálu čerpací stanice byla umístěna cedule upozorňující na omezení provozu čerpací stanice.

[14] Za principiálně nesprávný stěžovatel označil přístup soudu, že úředním (kontrolním) osobám lze v principu věřit více, než stěžovateli, neboť nemají zájem na výsledku kontroly ani na výsledku řízení o přestupku. Nesvědčí totiž o nestranném přístupu soudu k věci. Pokud by mělo být bez dalšího přistupováno ke skutkové verzi správního orgánu prizmatem domněnky správnosti, postrádal by přezkum zákonnosti postupu správních orgánů smysl. Žádným výkladem § 10 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole nelze dojít k závěru, že obsluha čerpací stanice je povinna při kontrole uvést, že pohonná hmota, ze které je odebírán vzorek, není v prodeji veřejnosti. Závěr krajského soudu, že je zcela v souladu s povinností poskytovat součinnost, při kontrole uvést, že plyn LPG, ze kterého byl odebírán vzorek, není v prodej, tak je nesprávný, neboť jej z výše uvedeného ustanovení zákona o státní kontrole dovodit nelze.

[15] Nesprávný je rovněž závěr soudu, že pokud by stěžovatel skutečně ode dne 1. 12. 2021 ukončil provoz, nesměl by po tomto datu vykonávat žádnou obchodní činnost. Stěžovatel totiž i po 1. 12. 2021 existuje jako právní subjekt a je oprávněn provádět obchodní činnost.

[16] Kontrolovaná osoba (obsluha čerpací stanice) nemá právo kontrolnímu orgánu požadované palivo neprodat (již tím by totiž došlo ke spáchání deliktu), což taktéž krajský soud pomíjí, když rozvíjí teorie o tom, jak by se nepochybně obsluha čerpací stanice při kontrolním nákupu zachovala, kdyby prodej paliva nebyl v době kontroly nabízen veřejnosti.

[17] Při provádění kontroly došlo v rozporu s příslušnou technickou normou k nesprávnému odběru vzorku LPG bez potřebného promíchání, tj. nebyla provedena tzv. homogenizace produktu a kvůli tomu nebyl odebrán reprezentativní vzorek. To bylo ještě umocněno tím, že čerpací stanice byla dlouhodobě uzavřena – nebyl tam delší dobu žádný výdej paliva, takže při kontrole odebraný vzorek nebyl reprezentativní (hodnoty byly zkreslené). Atest jakosti zpracovaný Ing. J. S. dne 16. 12. 2021 dokládá, že vzorek téhož paliva odebraný stěžovatelem dne 15. 12. 2021 vyšel v souladu s normou ČS EN 589. Nedošlo tedy k porušení zákona a spáchání přestupku.

[18] Podle ČSN 65 6501 bod 8.2 platí, že pro zajištění reprezentativnosti vzorku se doporučuje provést homogenizaci produktu. Pokud to technické možnosti výdejní technologie LPG na čerpací stanici umožňují, provede se homogenizace produktu recirkulací 20 litrů LPG. Přestože výdejní technologie LPG na čerpací stanici ve Strážce recirkulaci umožňovaly, nebyl tento předepsaný postup při odběru vzorku dodržen. Nebyl proto dodržen závazný normovaný postup při odběru vzorku. Tuto skutečnost nelze „konvalidovat“ konstatováním, že odběr kontrolního vzorku prováděla akreditovaná osoba, jak uvádí krajský soud. Na základě vadně provedeného kontrolního odběru vzorku nelze

vyvozovat odpovědnost stěžovatele za přestupek. Homogenizace produktu přitom není samoučelná, neboť z některých materiálů (guma, plasty), se může do paliva dostávat síra, a to zejména pokud je čerpací stanice delší dobu mimo provoz; pak může být produkt kontaminován.

[19] Neobstojí závěr správního orgánu, že atest jakosti ze dne 16. 12. 2021 vzorku paliva odebraného dne 15. 12. 2021 je jako důkaz irelevantní, neboť odběr nebyl proveden v čase totožném s odběrem kontrolního vzorku paliva, což *de facto* znamená, že na odebírané palivo nelze nahlížet jako na palivo týchž vlastností a složení, jako byl kontrolní vzorek. Není z ničeho zřejmé, proč by na odebírané palivo nebylo možné nahlížet jako na palivo týchž vlastností a složení jako byl kontrolní vzorek, pakliže nebyl v řízení o přestupku prokázán opak. Jestliže by podle správního orgánu nemělo být bez dalšího *a priori* připuštěno, aby se mohla kontrolovaná osoba účinně bránit nepravdivému nařčení, že prodávala nejakostní palivo provedením vlastního testování, muselo by nejprve dojít ze strany kontrolujícího k zapečetění přístupu k palivu umístněnému v nádržích a k porušení pečeti. Pokud přístup k palivu znemožněn kontrolním orgánem nebyl, nelze se s důkazem v podobě atestu zpracovaného k tomu způsobilým subjektem, jehož závěry se zásadně liší od závěrů kontrolního orgánu, „vypořádat“ tím způsobem, že ho správní orgán označí bez dalšího za irelevantní. Pokud by tomu tak mělo být, znamenalo by to, že není vůbec v možnostech kontrolovaného subjektu se bránit nesprávně provedenému testování kontrolním orgánem.

[20] Také další závěr ČOI, že atest přepravovaného paliva sám o sobě nedokazuje, jakých hodnot jakostních parametrů dosahuje LPG prodávané na stanici, neboť před závozem byl v nádrži paliva dozajista i zbytkový plyn, který mohl změnit jakostní parametry plynu, je nepřezkoumatelný, neboť nemá žádnou oporu v provedeném dokazování. Pokud nejen atest přepravovaného paliva, ale i následné testování provedené odborně způsobilou osobou z podnětu stěžovatele vyhovuje normě, je na správním orgánu, aby prokázal své spekulace, že ke kontaminaci údajně došlo proto, že před závozem byl v nádrži paliva dozajista i zbytkový plyn, který mohl změnit jakostní parametry plynu. Jelikož ČOI toto nijak neprokázala a žalovaná tento závěr ČOI posvětila jako správný, aniž by se vypořádala s argumenty stěžovatele, neobstojí napadené rozhodnutí z hlediska požadavku na přezkoumatelnost rozhodnutí.

[21] Závěr krajského soudu, že nemá důvod pochybovat o správnosti odběru vzorku odborně způsobilou osobou, označil stěžovatel za spekulativní a navíc ignorující předepsaný postup při odběru vzorku, pro jehož vyslovení neměl krajský soud žádnou oporu, a tudíž jde o závěr nepřezkoumatelný.

[22] Uloženou pokutu stěžovatel označil za nepřiměřeně vysokou. V obdobných případech bývá ukládána pokuta nižší, tudíž výše pokuty neodpovídá ustálené praxi správního orgánu. Nebyly dodrženy principy zákonnosti a individualizace trestu, neboť není vůbec jasné, proč byla (při absenci recidivy) uložena pokuta ve výši 120.000 Kč. V minulosti ukládal správní orgán za delikty tohoto typu pokuty ve výši pouze 20.000 Kč. Nijak nezduvodnil, proč nyní ukládá pokutu 6x vyšší.

pokračování

[23] Uložená pokuta je v rozporu s tím, že při určování přiměřené výše pokuty není primární skutková podstata deliktu, nýbrž intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů. Dále je v rozporu s hledisky individualizace trestu, mezi které patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán. Vzhledem k tomu, že nebyl způsoben žádný škodlivý následek a s ohledem na okolnosti spáchání deliktu je možné uložit pokutu na spodní hranici sazby ve výši 20.000 Kč. Žalovaná sice uvedla, že stěžovatel byl již v minulosti trestán za porušení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, avšak vzhledem k časovému odstupu není tato skutečnost hodnocena jako přítěžující okolnost. Nedodal však, že v minulosti byla stěžovateli za delikt tohoto typu uložena peněžitá pokuta ve výši pouze 20.000 Kč. K uložení tak vysoké sankce při absenci recidivy není důvod a pokuta je zjevně nepřiměřeně vysoká. Krajský soud se nezabýval argumentem stěžovatele, že mu v minulosti byla za delikt tohoto typu uložena peněžitá pokuta pouze ve výši 20 000 Kč. Ani žalovaná se s tímto argumentem stěžovatele nevypořádala. Krajský soud měl z důvodu nepřezkoumatelnosti výroku o pokutě rozhodnutí žalované zrušit.

[24] Závěrem stěžovatel brojil proti závěru krajského soudu, že v důsledku prodeje nejakostního LPG mohla být odběratelům způsobena škoda, přičemž o tom, že se nejedná o hypotetickou situaci, svědčí zahájení kontroly na základě podnětu spotřebitele, který uvedl, že po natankování paliva prodáváného stěžovatelem nastaly problémy se silně znečištěným vstřikovačem LPG osobního automobilu. Nebyla totiž prokázána souvislosti mezi tímto podnětem spotřebitele a výsledkem kontroly, resp. nebylo nijak prokázáno, zda se podnět spotřebitele k provádění kontroly zakládal na pravdivých tvrzeních. Krajský soud tímto nepřezkoumatelným závěrem *de facto* předpokládá, že v důsledku deliktu, ze kterého je stěžovatel vinen, došlo ke způsobení škody spotřebiteli, který podal podnět k provedení kontroly.

[25] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že z průběhu kontroly a provedení odběru kontrolního vzorku lze učinit závěr, že na předmětné provozovně probíhal dne 8. 12. 2021 prodej paliva spotřebitelům. Při odběru vzorku LPG bylo postupováno v souladu se stanoveným technickým postupem. Homogenizace produktu není nezbytnou součástí stanoveného postupu. Rozbor vzorku paliva odebraného až dne 15. 12. 2021 nemůže zpochybnit výsledek rozboru vzorku odebraného dne 8. 12. 2021, a není tedy v tomto ohledu relevantním důkazem. Uložená pokuta odpovídá závažnosti přestupku a při jejím ukládání bylo přihlédnuto ke všem relevantním okolnostem případu.

III. Posouzení kasační stížnosti

[26] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[27] Kasační stížnost není důvodná.

[28] Z provedené rekapitulace je zřejmé, že v posuzované věci se jedná především o posouzení, zda se stěžovatel dopustil přestupku podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách tím, že na čerpací stanici prodával LPG obsahující nadměrné množství síry a zda mu za spáchání tohoto přestupku byla správními orgány uložena přiměřená pokuta.

[29] Podle § 3 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách, ve znění účinném ke dni rozhodnutí žalované, *pohonné hmoty, s výjimkou elektřiny, lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.*

[30] Podle § 8 odst. 1 písm. a) téhož zákona, *přestupku se dopustí ten, kdo prodá nebo vydá pohonnou hmotu, s výjimkou elektřiny, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1.*

[31] Podle § 5 odst. 1 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, *jestliže inspektor příslušný k plnění povinností stanovených tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem provádí kontrolní nákup, hledí se pro účely kontroly na jednání kontrolované osoby a inspektora při kontrolním nákupu jako na uzavření smlouvy.*

[32] Podle § 10 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), *kontrolovaná osoba je povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.*

Uzavření čerpací stanice

[33] Nejvyšší správní soud se v první řadě zabýval tvrzením stěžovatele, že čerpací stanice byla v době kontroly uzavřena. V úředním záznamu ČOI ze dne 8. 12. 2021 je popsáno, jakým způsobem na čerpací stanici proběhl odběr vzorku LPG v množství 1,5 l o hodnotě 26,30 Kč za účelem laboratorního posouzení jakosti a složení pohonných hmot. Dále je zde uvedeno, že byla provedena kontrola výdejního stojanu na LPG. Nebylo zjištěno poškození či neoprávněný zásah do měřidla po úředním ověření. Stěžovatel byl prostřednictvím obsluhy čerpací stanice před vlastním vzorkováním motorových paliv poučen řádně a v nezbytně nutném rozsahu o průběhu a způsobu vzorkování motorových paliv a o svých právech a povinnostech. Byl inspektory ČOI požádán o součinnost a seznámen s podnětem, v němž spotřebitel uvedl, že má opakované problémy se silně znečištěným vstřikovačem LPG osobního automobilu a má pochybnosti o kvalitě paliva. Obsluha čerpací stanice k podnětu uvedla, že si není vědoma, že by si kdokoli na nekvalitní palivo stěžoval. Obsluha čerpací stanice vystavila v souvislosti s odběrem vzorku daňový doklad (paragon).

[34] V úředním záznamu ČOI ze dne 13. 12. 2021 č. 212112130033401 je uvedeno, že odebraný vzorek LPG dle laboratorního rozboru akreditované laboratoře nevyhověl limitním hodnotám ČSN EN 589 ve zkoušeném ukazateli jakosti obsah síry. Dne

pokračování

13. 12. 2021 inspektoři ČOI po příjezdu k předmětné čerpací stanici zjistili, že je uzavřena. Uzavření čerpací stanice zdokumentovali na fotografiích, na nichž jsou vidět řetězem uzavřená vrata na přístupové cestě do areálu čerpací stanice, na kterých je připevněna cedule, resp. papír A4 ve fólii s nápisem „ČS LPG od 1. 12. do 31. 12 dočasně mimo provoz. Děkujeme za pochopení.“ Na předmětné palivo byl vydán zákaz prodeje do doby zjednání nápravy.

[35] Stěžovatel ve sdělení ze dne 22. 12. 2021 uvedl, že úřední záznam o provedené kontrole ze dne 13. 12. 2021, č. 212112130033401 mu byl doručen dne 15. 12. 2021 datovou schránkou. V daném protokolu se neuvádí, že čerpací stanice byla uzavřena. O kontrole ze dne 8. 12. 2021 se stěžovatel mohl dozvědět nejdříve dne 14. 12. 2021, kdy byl úřední záznam o provedené kontrole odeslán datovou zprávou. Uzavřenou provozovnu ČOI navštívila již dne 13. 12. 2021, avšak žádnou cestou nekontaktovala žádného zástupce stěžovatele. Stěžovatel uzavřel, že nemůže odstranit žádné nedostatky, jelikož daná čerpací stanice je uzavřena a bude uzavřena i nadále. Zboží tedy nebylo prodáváno ani vydáváno.

[36] ČOI ve vyjádření k tomuto sdělení ze dne 4. 1. 2022, č. j. ČOI 1305/22/2000 uvedla, že odběr LPG na dotčené čerpací stanici byl proveden a tvrzení stěžovatele o jejím uzavření tak je nepravdivé a ryze účelové. K možnosti seznámení stěžovatele s výsledkem rozborů ČOI uvedla, že již v pátek 10. 12. 2021 byla telefonicky kontaktována a s výsledky seznámena obsluha čerpací stanice pan K. s tím, že bude zajištěna přítomnost odpovědné osoby na čerpací stanici na nejbližší pracovní den, tj. pondělí 13. 12. 2021. Dne 13. 12. 2021 v ranních hodinách proběhl další telefonický rozhovor s panem K., který poskytl telefonické spojení přímo na zástupce stěžovatele, který byl v rámci navazujícího telefonického hovoru seznámen s výsledkem kontroly a skutečností, že výdejní stojan bude zapečetěn. Následně se dne 13. 12. 2021 v dopoledních hodinách inspektoři ČOI dle dohody s panem K. dostavili na čerpací stanici, která byla uzavřena a nebyl zde nikdo přítomen. S ohledem na tuto skutečnost byl vyhotoven výše uvedený úřední záznam.

[37] Z výše uvedeného tak vyplývá, že kontrola proběhla za přítomnosti obsluhy čerpací stanice, byl při ní odebrán kontrolní vzorek, obsluha čerpací stanice byla vyrozuměna o podnětu ke kontrole a vystavila inspektorům daňový doklad. Pokud by čerpací stanice uzavřena byla, tak jak tomu bylo dne 13. 12. 2021, inspektoři by se do čerpací stanice ani fyzicky nedostali z důvodu uzavření vrat na přístupové cestě k čerpací stanici. Nejvyšší správní soud vychází z předpokladu, že inspektoři jsou při kontrole pečliví, důslední a ostražití, tudíž by si případného uzavření čerpací stanice nepochybně povšimnuli. Navíc obsluha čerpací stanice by si případného uzavření stanice musela být vědoma a inspektory by na tuto skutečnost upozornila. Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že čerpací stanice při kontrole dne 8. 12. 2021 uzavřena nebyla.

[38] Důvěryhodnost argumentace stěžovatele, v níž tvrdí opak, snižuje jeho nepravdivé tvrzení ve sdělení ze dne 22. 12. 2021, že se o dané kontrole mohl dozvědět nejdříve dne 14. 12. 2021. Kontrola čerpací stanice totiž proběhla za přítomnosti obsluhy čerpací stanice dne 8. 12. 2021 a stěžovatel tudíž o ní zcela nepochybně věděl již tohoto dne. Tvrzení stěžovatele, že uzavřenou provozovnu ČOI navštívila dne 13. 12. 2021, avšak žádnou cestou nekontaktovala žádného zástupce stěžovatele, pak je v přímém rozporu s obsahem výše zmíněného vyjádření ČOI ze dne 4. 1. 2022, v němž je uvedeno, že v pátek 10. 12. 2021 a 13. 12. 2021 se uskutečnily telefonického hovory mezi panem K., resp. zástupcem

stěžovatele a ČOI ohledně výsledku kontroly a následného postupu ČOI. Nejvyšší správní soud v této souvislosti konstatuje, že jednání stěžovatele považuje za neseriózní, neboť uzavření čerpací stanice, resp. přístupové cesty do areálu čerpací stanice, které ČOI zjistila dne 13. 12. 2021, stěžovatel nezmínil při telefonických hovorech s ČOI dne 10. 12. 2021 a 13. 12. 2021. Při telefonickém rozhovoru dne 10. 12. 2011 navíc byla výslovně domluvena přítomnost odpovědné osoby na čerpací stanici na nejbližší pracovní den, tj. pondělí 13. 12. 2021. Navzdory tomuto příslibu stěžovatele však byl přístup k čerpací stanici uzavřen.

[39] Stěžovatel se mýlí, pokud má za to, že neuzavření provozovny (čerpací stanice) nelze dovozovat z toho, že byl v rámci kontroly kontrolnímu orgánu prodán kontrolní vzorek pohonné hmoty, neboť pokud by nešlo o kontrolní orgán, kterému je povinen kontrolovaný subjekt poskytnout při kontrole součinnost, nebylo by nikomu palivo prodáno. Pokud by totiž čerpací stanice byla skutečně uzavřena, nebylo by možné na ní ani uskutečnit odběr vzorku/kontrolní nákup a stěžovatel by na uzavřené čerpací stanici ani nemohl jakkoli poskytovat součinnost při odběru vzorku. Nejvyšší správní soud v této souvislosti ve shodě s krajským soudem konstatuje, že je všeobecně známo, že v případě uzavření provozu čerpací stanice (popř. při omezení provozu) bývají dané objekty zajištěny tak, aby nebylo možné tankování veřejností vůbec provádět, čemuž však v této věci nic nenasvědčuje. Závěr stěžovatele, že po celou dobu uzavření čerpací stanice nedošlo a ani nemohlo dojít k prodeji paliva rovněž neobstojí, neboť jak již bylo uvedeno výše, čerpací stanice uzavřena nebyla a k prodeji paliva inspektorům ČOI došlo.

[40] K námitce stěžovatele, že povinností správního orgánu bylo prokázat, že v době kontroly údajně vadného paliva probíhal prodej paliva veřejnosti (spotřebitelům) podle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, Nejvyšší správní soud uvádí, že z ničeho nevyplývá, že by čerpací stanice byla pro veřejnost uzavřena. K prodeji paliva na čerpací stanici došlo, neboť ČOI zde zakoupila kontrolní vzorek. Vzhledem k tomu, že čerpací stanice nebyla uzavřena, mohl si zde LPG kdokoli zakoupit. Správní orgány tudíž zcela správně při posouzení věci vycházely ze skutečnosti, že předmětná čerpací stanice byla pro veřejnost otevřena. Nelze tudíž než konstatovat, že stěžovatel prodával LPG, a byl tudíž podle § 3 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách povinen zajistit, aby jím prodávané LPG splňovalo požadavky na jakost a složení stanovené relevantními předpisy.

[41] Stěžovateli nelze přisvědčit, že se žalovaná k tomuto jeho argumentu nevyjádřila a její rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné, neboť žalovaná na str. 4 svého rozhodnutí s poukazem na provedenou kontrolu, v rámci níž došlo k odběru LPG, konstatovala, že na předmětné čerpací stanici docházelo k prodeji LPG. Příléhavě navázala, že z hlediska závěru o porušení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách není nezbytně nutné konstatovat a prokázat konkrétní prodej určitého množství pohonné hmoty spotřebiteli. Zákaz prodávat nejakostní pohonnou hmotu je nutné chápat jako zákaz vůbec nabízet k prodeji nejakostní pohonnou hmotu, přestupek je v tomto ohledu ohrožovacím deliktem.

[42] Z toho, že inspektorům s přizvanou osobou byl umožněn kontrolní odběr, na prodané LPG byl vydán daňový doklad a přítomná obsluha čerpací stanice na žádné omezení provozu inspektory ČOI neupozornila, jednoznačně vyplývá, že čerpací stanice byla v provozu a bylo pro veřejnost možné si na ní zakoupit LPG. Stěžovatel se proto mýlí,

pokračování

když má za to, že uvedené neprokazuje, že by na dané čerpací stanici docházelo k uvedenému datu k prodeji pohonných hmot spotřebitelům a žalovaná nesprávně dovodila prodej paliva (LPG) veřejnosti (spotřebitelům)

[43] Tvzení stěžovatele, že není pravdou, že obsluha neupozornila na omezení provozu čerpací stanice, z obsahu spisu nevyplývá, resp. z úředního záznamu zachycujícího průběh kontroly je zřejmé, že obsluha čerpací stanice reagovala pouze na informaci inspektorů ČOI o podnětu spotřebitele. Nejvyšší správní soud v této souvislosti konstatuje, že při kontrole došlo k běžné interakci mezi obsluhou čerpací stanice a inspektory ČOI, obsluha čerpací stanice nic nebránilo inspektorům ČOI sdělit jakékoli relevantní informace a lze tudíž vycházet z toho, že pokud by čerpací stanice byla skutečně zavřena, obsluha čerpací stanice by o tom inspektory ČOI vyrozuměla. Dále má Nejvyšší správní soud za to, že pokud by na plotu skutečně byla umístěna cedule a obsluha čerpací stanice by na ni upozornila inspektory ČOI, bylo by to nepochybně jako významná skutečnost zaprotokolováno v úředním záznamu.

[44] Stěžovateli je na místě přisvědčit potud, že ze skutečnosti, že obsluha čerpací stanice nereagovala na sdělení kontrolního orgánu o podnětu spotřebitele, který si stěžovatel na nekvalitní palivo, nelze (ve vztahu ke spáchání předmětného přestupu stěžovatelem) nic dovozovat.

[45] Konstatování žalované, že při provedené kontrole nic nenasvědčovalo uzavření předmětné provozovny, vyplývá ze zjištěných skutečností a není tedy nepřezkoumatelné ani nesprávné, jak tvrdí stěžovatel v kasační stížnosti.

[46] Stěžovatel v průběhu správního řízení předložil důkazy, které podle jeho přesvědčení dokládají, že čerpací stanice byla ke dni provedení kontroly uzavřena, tj. nebylo na ní prodáváno spotřebitelům palivo. Jednalo se výpis z účetnictví, z kterého je patrné, že stěžovatel na předmětné čerpací stanici obdržel tržbu dne 7. 12. 2021 a dne 10. 12. 2021, což však svědčí opačnému závěru, že v tomto období (a tedy i dne 8. 12. 2021) byla čerpací stanice otevřena.

[47] Ve výpisu z celní evidence je stav součtového počítadla stanoveného měřidla neměnný od 10. 11. 2021, kdy je na něm až do 31. 12. 2021 uvedeno číslo 1239345, což však vyvolává pochybnosti o relevantnosti tohoto údaje, neboť po 10. 11. 2021 došlo k odběru paliva minimálně při odběru kontrolního vzorku při kontrole dne 8. 12. 2021 a při stěžovatelem tvrzeném odběru dne 15. 12. 2021. Tyto odběry by měly být v této evidenci patrné, neboť by měly vést ke změně číselného údaje stavu odběru na součtovém měřidle. Týdenní tabulky výtočů a tržeb z 45. týdne roku 2021, kde je poslední odběr plynu (výtoč) uveden dne 10. 11. 2021 dokládá, že dne 12. 11. 2021 došlo k závozu plynu, což však nijak nevyvrací, že čerpací stanice byla dne 8. 12. 2021 v provozu.

[48] Ani oznámení o ukončení provozu ze dne 29. 11. 2021 adresované obsluze čerpací stanice panu K. nevyvrací výše uvedené skutečnosti, z nichž vyplývá, že čerpací stanice byla dne 8. 12. 2021 v provozu. Věrohodnost tohoto oznámení navíc snižuje, že poslední odběr LPG byl na čerpací stanici proveden dne 10. 11. 2021 a téhož dne dle stěžovatelem předložené faktury došlo k demontáži čerpadla. Je nelogické, že oznámení o ukončení

provozu bylo vyhotoveno až 19 dnů po započetí oprav čerpadla a uskutečnění posledního odběru LPG. Stěžovatelem doložená skutečnost, že na čerpací stanici byla dne 10. 11. 2021 provedena demontáž čerpadla LPG a jeho odvoz do opravy a dne 7. 12. 2021 montáž repasovaného čerpadla, kontrola těsnosti a seřízení tlaku, rovněž nedokládá, že čerpací stanice byla dne 8. 12. 2021 mimo provoz. Naopak svědčí o tom, že čerpací stanice byla dne 8. 12. 2021 již v provozu, poté co byla ve dnech 10. 11. 2021 až 7. 12. 2021 uskutečněna oprava čerpadla, s čímž koresponduje, že inspektoři ČOI provedli kontrolu výdejního stojanu na LPG a nezjistili žádné poškození. Nejvyšší správní soud v této souvislosti konstatuje, že pokud by čerpací stanice od 1. 12. 2021 skutečně neměla být v provozu, pak nedává smysl, proč by stěžovatel vynakládal prostředky na opravu čerpadla, která byla ukončena dne 7. 12. 2021.

[49] Stěžovatelem zmíněné prohlášení zaměstnance pana L. o umístění cedule se ve správním spisu nenachází. K tvrzení stěžovatele, že provozovna byla formálně zrušena a odhlášena na živnostenském úřadě, Nejvyšší správní soud konstatuje, že z vyrozumění o zápisu údajů o provozně do živnostenského rejstříku ze dne 15. 12. 2021, č. j. MMP/0659720/2021, sp. zn. ZU/MMB/065403/2021 vyplývá, že Magistrát města Brna, živnostenský úřad, na základě oznámení ze dne 13. 12. 2021 provedl u stěžovatele zápis údajů o předmětné provozovně do živnostenského rejstříku tak, že došlo k ukončení provozování ode dne 1. 12. 2021. Ani toto odhlášení však nedokládá, že předmětná čerpací stanice nebyla dne 8. 12. 2021 v provozu, jelikož stěžovatel ukončení živnosti oznámil až dne 13. 12. 2021 a tvrzení stěžovatele o uzavření čerpací stanice od 1. 12. 2021 a ukončení činnosti k tomuto dni vyvrací výše již zmíněné skutečnosti, z nichž vyplývá, že čerpací stanice byla v provozu.

[50] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud nepřisvědčil stěžovateli, že ze všech navržených důkazů vyplynulo, že provozovna byla ke dni provedení kontroly uzavřena a nebylo na ní prodáváno spotřebitelům palivo.

[51] K argumentaci stěžovatele, že prodej jiného zboží nedokládá, že čerpací stanice byla v provozu, neboť mohl probíhat pod jiným jménem a na jiný účet, Nejvyšší správní soud konstatuje, že prodej jiného zboží sám o sobě vskutku nedokládá, že docházelo rovněž k prodeji LPG. Stěžovateli lze přisvědčit i v tom, že prodej jiného zboží než LPG nesouvisel s prováděnou kontrolou zaměřenou na jakost LPG a podstatné bylo to, jestli probíhal prodej LPG, u něhož byl zjištěn nadlimitní obsah síry. Zároveň však je třeba uvést, že prodej jiného zboží svědčí o tom, že čerpací stanice byla v provozu a koresponduje s jinými skutečnostmi (zejm. průběhem kontroly) dokládajícími, že na předmětné čerpací stanici probíhal také prodej LPG.

[52] Stěžovatel se mýlí, že z vystavení daňového doklad (paragonu), nelze v žádném případě dovozovat, že čerpací stanice (prodej LPG) byla v provozu pro veřejnost. Vystavení daňového dokladu týkajícího se koupě LPG naopak dokládá, že čerpací stanice byla v provozu a bylo zde možné si zakoupit také LPG. Nic na tom nemění, že tento daňový doklad byl vystaven v rámci kontrolního nákupu prováděného inspektory ČOI.

[53] Krajský soud v bodu 16 rozsudku poukázal na judikaturu, v níž Nejvyšší správní soud vyslovil, jaká je podstata a smysl předmětného přestupku a z tohoto závěru poté

pokračování

vycházel v bodu 20 rozsudku. Závěr, že předmětný přestupek není trvajícím, který je rovněž uveden v krajském soudem citované judikatuře, krajský soud neaplikoval a stěžovatel se mylí, pokud tvrdí opak. Odkazem na judikaturu NSS tedy krajský soud nepochybil.

[54] K tvrzení stěžovatele, že v době provádění kontroly již několik dní nebyly pohonné hmoty nabízeny spotřebitelům, Nejvyšší správní soud v první řadě uvádí, že stěžovatel doložil, že v době od 10. 11. 2021 do 7. 12. 2021 probíhala oprava čerpadla, a tudíž nemohlo ani dojít k prodeji LPG. Dne 7. 12. 2021 však bylo čerpadlo opraveno a dne 8. 12. 2021 již mohlo být LPG komukoli prodáno, s čímž koresponduje, že bylo prodáno inspektorům ČOI. Při kontrole nebylo zjištěno a ani z ničeho nevyplývá, že by k prodeji LPG veřejnosti dojít nemohlo. Nebylo ani třeba prokazovat konkrétní prodej LPG spotřebitelům, jak krajský soud přílehavě konstatoval v bodu 20 rozsudku. Nelze proto stěžovateli přisvědčit, že nemohlo dojít k naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku, neboť k prodeji LPG veřejnosti nedocházelo.

[55] Nejvyšší správní soud nepřisvědčil námitce, že krajský soud se ohledně uzavření čerpací stanice pro veřejnost z hlediska pohonných hmot omezil pouze na shrnutí závěrů správních orgánů, aniž by se přesvědčivým a srozumitelným způsobem vypořádal s žalobní argumentací stěžovatele. Krajský soud poukázal na relevantní skutečnosti a pomocí vlastní argumentace z nich dovedl, že tvrzení stěžovatele o uzavření čerpací stanice neobstojí. Na svou přezkumnou pravomoc tedy krajský soud nerezignoval. Výtka, že krajský soud nereflektoval, že na čerpací stanici v době provádění kontroly mohl probíhat prodej jiného zboží než LPG, není opodstatněná, neboť krajský soud vyslovil, že předmětná čerpací stanice byla v den kontroly v provozu a prodej LPG inspektorům ČOI řádně proběhl. Nebylo tudíž třeba, aby se krajský soud zabýval také prodejem jiného zboží, o němž navíc sám stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že nesouvisel s prováděnou kontrolou zaměřenou na jakost LPG.

[56] Stěžovatel dále namítl, že krajský soud opomenul tvrzení o umístění cedule upozorňující na omezení provozu čerpací stanice na plotu do areálu čerpací stanice. Nejvyšší správní soud konstatuje, že k existenci této cedule se krajský soud vskutku výslovně nevyjádřil. To však nemá za následek nezákonnost či nepřezkoumatelnost kasační stížností napadeného rozsudku, neboť jak již bylo uvedeno výše, krajský soud řádně zdůvodnil svůj závěr, že předmětná čerpací stanice byla otevřena, který se stěžovatel snažil svou argumentací vyvrátit, přičemž poukazoval mimo jiné právě na existenci cedule na plotě. V rozsudku ze dne 23. 11. 2017, č. j. 1 As 299/2016-59, Nejvyšší správní soud uvedl, že „rozsah reakce soudu na konkrétní námitky by měl být co do šíře odůvodnění přiměřený. Soudy proto nemusejí odpovědět na každou jednotlivou dílčí argumentaci, zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení.“ Ústavní soud v bodě 68 nálezů ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, pak výstižně uvádí, že „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.“

[57] Konstatování krajského soudu, že u úředních osob lze usuzovat, že nemají zájem na výsledku řízení, není-li prokázán opak, kdežto stěžovatel je zainteresován na výsledku

daného řízení, a není proto na místě jeho verzi bez dalšího favorizovat, neznamená, že krajský soud nebyl při posouzení věci nestranný. Krajský soud totiž zmínil, že uvedené východisko platí, pokud není zjištěn opak, tj. nevycházel bez dalšího z předpokladu, že úřední osoby jsou vždy více důvěryhodné a je na místě jim věřit více než účastníku řízení.

[58] Nejvyšší správní soud nesdílí ani přesvědčení stěžovatele o nesprávnosti závěru krajského soudu, že prodejce by měl v souladu s povinností poskytovat součinnost při kontrole uvést, že plyn LPG, ze kterého byl odebírán vzorek, není v prodeji. Pod povinnost poskytovat součinnost, která je zakotvena § 10 odst. 2 zákona o kontrole, totiž spadá také poskytnutí veškerých potřebných informací k řádnému provedení kontroly kontrolujícím osobám. Stěžovatelem tvrzené uzavření čerpací stanice by jednoznačně představovalo takovouto informaci.

[59] Z již zmíněného vyrozumění o zápisu údajů o provozovně do živnostenského rejstříku vyplývá, že stěžovatel oznámil živnostenskému úřadu ukončení provozování živnosti na provozovně ČS LPG Strážka ke dni 1. 12. 2021. Krajský soud se zabýval situací právě na této provozovně. Jeho závěr, že pokud by stěžovatel skutečně ode dne 1. 12. 2021 ukončil provoz, nesměl by po tomto datu vykonávat žádnou obchodní činnost, se tudíž vztahuje pouze k této provozovně, nikoli k celé obchodní činnosti stěžovatele. Stěžovatelem zmíněná skutečnost, že i po 1. 12. 2021 existuje jako právní subjekt a je oprávněn provádět obchodní činnost, proto uvedený závěr krajského soudu nevyvrací.

[60] Ke konstatování stěžovatele, že krajský soud pomíjí, že kontrolovaná osoba (obsluha čerpací stanice) nemá právo kontrolnímu orgánu požadované palivo neprodat, postačuje uvést, že v posuzované věci je nesporné, že k prodeji LPG v rámci kontroly inspektorům ČOI došlo, stěžovatel jej ostatně ani nezpochybňoval. Nebylo proto ani na místě se zabývat povinností obsluhy čerpací stanice prodat palivo kontrolnímu orgánu a krajský soud nepochybil, pokud tak neučinil.

Jakost LPG

[61] K námitce stěžovatele, že při provádění kontroly došlo v rozporu s příslušnou normou k nesprávnému odběru vzorku LPG bez potřebného promíchání, tj. nebyla provedena tzv. homogenizace produktu, a kvůli tomu nebyl odebrán reprezentativní vzorek, Nejvyšší správní soud ve shodě s krajským soudem konstatuje, že již ČOI uvedla, že podle čl. 8 technické normy ČSN 65 6501 se recirkulace 20 litrů LPG neprovádí a produkt se odčerpáním 20 litrů při tankování do vozidla nehomogenizuje, jestliže technické možnosti výdejní technologie LPG na čerpací stanici recirkulaci neumožňují anebo nebylo možno LPG při tankování do vozidla odčerpat. Technická norma tedy umožňuje palivo odebrat i bez provedení homogenizace.

[62] Z úředního záznamu ze dne 8. 12. 2021 vyplývá, že před vlastním odběrem vzorku LPG byl proveden řádný proplach vzorkovacího zařízení i vzorkovnic odebíraným motorovým palivem přímo v čerpací stanici LPG spuštěním výdejního stojanu na LPG. Odběr vzorků LPG byl proveden odborně způsobilou osobou podle standardizovaného postupu SOP 98 a ČSN EN ISO 4257 „*Zkapalněné ropné plyny – Vzorkování*“. Bezprostředně po odběru realizovaném přímo z výdejního stojanu na LPG přes výdejní pistoli

pokračování

do vzorkovnic z nerezové oceli, byly vzorkovnice uzavřeny, byla provedena zkouška plynutěsnosti a vzorkovnice byly opatřeny identifikací s údaji o datu a pořadovém čísle vzorku LPG. Vzorkování LPG realizovala odborně způsobilá osoba (technik SGS Czech Republic s.r.o.) přizvaná ke kontrole ČOI podle § 6 zákona o kontrole.

[63] Stěžovatel nijak nedoložil své tvrzení, že výdejní technologie LPG na čerpací stanici ve Stríteži recirkulaci umožňovala. Ve stanovisku ČOI k odvolání a předání spisu ze dne 7. 9. 2022, č. j. ČOI 107083/22/2000/Bö, je přitom uvedeno, že technické možnosti výdejní technologie LPG na čerpací stanici recirkulaci neumožňují. S tímto stanoviskem ČOI koresponduje, že lze předpokládat, že technicky způsobilá osoba by při odběru vzorku recirkulaci provedla, pokud by to bylo možné. Nejvyšší správní soud proto neshledal prokázaným, že mohla být provedena homogenizace vzorku a nepřisvědčil stěžovateli, že recirkulace produktu v rozporu s právem provedena nebyla a nebyl dodržen závazný normovaný postup při odběru vzorku.

[64] Logická a správná je též úvaha krajského soudu, že odběr LPG prováděl technik akreditované zkušební laboratoře jakožto odborně způsobilá osoba, čímž byl garantován řádný a správný postup odběru vzorku. Stejně zdejší soud hodnotí také závěr, že pokud sama technická norma počítá s tím, že v některých případech není provedení recirkulace nutné, nelze mít za to, že by ani její případné neprovedení (které je pouhou domněnkou stěžovatele) mělo za následek nezákonnost odběru kontrolního vzorku. S ohledem na výše uvedené má Nejvyšší správní soud za to, že při odběru vzorku nedošlo k žádnému pochybení.

[65] Poukaz stěžovatele na skutečnost, že při kontrole odebraný vzorek nebyl reprezentativní (hodnoty byly zkreslené), neboť čerpací stanice byla dlouhodobě uzavřena, a mohlo tak dojít ke kontaminaci paliva, nevyvrací zjištění, že odebraný vzorek paliva byl nevyhovující v parametru síry. Stejně tomu je v případě vzorku paliva odebraného stěžovatelem dne 15. 12. 2021, který dle atestu jakosti zpracovaným Ing. J. S. dne 16. 12. 2021 vyšel v souladu s normou ČS EN 589, neboť se jednalo o jiný (pozdější) vzorek. Tyto okolnosti tak nevyvrací, že došlo ke spáchání přestupku. Nejvyšší správní soud nepřisvědčil argumentaci stěžovatele, že na jím odebrané palivo musí být nahlíženo jako na palivo týchž vlastností a složení jako byl kontrolní vzorek. Vlastnosti paliva v okamžiku jeho odběru od dodavatele a při prodeji na čerpací stanici se mohou lišit, např. v důsledku kontaminace.

[66] Závěr, že atest provedený až dne 15. 12. 2021, tj. týden po provedeném odběru, nemůže vyvrátit, že LPG prodávané na čerpací stanici dne 8. 12. 2021 nesplňovalo jakostní požadavky, nemá za následek, že se kontrolovaný subjekt nemůže nijak bránit proti výsledkům kontroly, jak se domnívá stěžovatel. Chtěl-li stěžovatel provést kontrolní ověření jakosti paliva, mohl si odběr zajistit bezprostředně po kontrolním odběru provedeném ČOI. V úvahu připadá také analýza referenčního vzorku, který je v případě zjištění nevyhovujícího jakostního parametru použitý pro ověřovací odběr realizovaný ČOI u nezávislé laboratoře, s jehož odběrem byla obsluha čerpací stanice seznámena, jak je uvedeno v úředním záznamu ČOI ze dne 8. 12. 2021. Není však možné řádně odebraný vzorek relevantně zpochybnit jiným vzorkem odebraným o týden později, neboť s ohledem

na tento časový odstup se již nejedná o totožný vzorek paliva, na čemž nic nemění ani stěžovatelem zmíněná možnost zapečetění přístupu k palivu umístěnému v nádrži.

[67] Stěžovatel v kasační stížnosti brojil také proti závěru ČOI ohledně atestu přepravovaného paliva. Jednalo se o atest jakosti k dodávce LPG ze dne 11. 11. 2021. Závěr ČOI, že tento atest pouze dokládá splnění jakostních parametrů u LPG, který byl zkoušen při výstupu u dodavatele Tempo gas a.s. v době před dodávkou na čerpací stanici, nevypovídá o jakostních parametrech plynu, který byl na stanici dne 8. 12. 2021 prodáván, a tedy laboratorně zkoušen, je zcela správný. ČOI v této souvislosti uvedla, že v nádrži mohl být zbytkový plyn, který mohl být nevyhovující a mohl novou dodávku kontaminovat anebo ke kontaminaci vyšším obsahem síry mohlo dojít i při přepravě. ČOI tedy neuvedla, že v nádrži byl dozajista zbytkový plyn, jak tvrdí stěžovatel v kasační stížnosti, pouze zmínila, že tato možnost mohla nastat.

[68] Stěžovateli lze nicméně přisvědčit potud, že v řízení nebylo prokazováno, a tudíž ani prokázáno, že v nádrži byl zbytkový plyn. To však nic nemění na správnosti závěru ČOI, že výsledky atestu k dodávce LPG ze dne 11. 11. 2021 nevypovídají o jakostních parametrech plynu, který byl na stanici dne 8. 12. 2021 prodáván, neboť odběr těchto vzorků byl učiněn s časovým odstupem a v jiné situaci (dne 11. 11. 2021 u dodavatele, resp. dne 8. 12. 2021 na čerpací stanici). V návaznosti na výše uvedené Nejvyšší správní soud konstatuje, že atest přepravovaného paliva ani následné testování stěžovatele nevyvrací výsledky zjištěné při kontrolním odběru dne 8. 12. 2021. Žalovaná na str. 4 svého rozhodnutí správně uvedla, že atesty provedené u dodavatele LPG nejsou relevantní z hlediska zjištění nejakostní pohonné hmoty dne 8. 12. 2021 a rovněž atest provedený stěžovatelem dne 15. 12. 2021 nemůže vyvrátit závěr o tom, že LPG prodávané na čerpací stanici nesplňovalo jakostní požadavky. Svůj závěr ve vztahu k této argumentaci stěžovatele tedy stručně zdůvodnila a její rozhodnutí není nepřezkoumatelné.

[69] Spekulativní ani nepřezkoumatelný není ani závěr krajského soudu, že odběr LPG byl provedený technikem akreditované zkušební laboratoře, který jakožto odborně způsobilá osoba garantoval správný postup odběru. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s úvahou, že odborné znalosti jsou předpokladem řádného odběru vzorku. Stěžovateli nelze přisvědčit ani v tom, že pro vyslovení tohoto závěru neměl krajský soud žádnou oporu, neboť krajský soud k tomuto závěru dospěl na základě úředního záznamu založeného ve správním spise, který popisuje průběh kontroly. Stěžovatel přitom nezpochybňuje odbornost osoby, která prováděla odběr vzorku.

[70] V rozsudku ze dne 27. 8. 2019, č. j. 1 As 163/2018-35, se Nejvyšší správní soud zabýval obdobnou věcí, v níž LPG prodané stěžovatelem rovněž nesplňovalo požadavky na jeho jakost a složení dle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť nevyhovělo v kritériu síra. V bodě 52 tohoto rozsudku zdejší soud rovněž neshledal, že by měření provedená jinými společnostmi zpochybňovala výsledky provedeného rozboru odebraného kontrolního vzorku akreditovanou společností.

Výše uložené pokuty

pokračování

[71] Nejvyšší správní soud se dále zabýval námitkami stěžovatele ohledně údajně nepřiměřené výše uložené pokuty. Stěžovatel ovšem své tvrzení, že v obdobných případech bývá ukládána pokuta nižší a v minulosti ukládal správní orgán za delikty tohoto typu pokuty ve výši pouze 20.000 Kč, nijak nedoložil. Z úřední činnosti je Nejvyššímu správnímu soudu navíc známo, že stěžovateli byly v jiných věcech, kdy prodával LPG s nevyhovujícím kritériem obsahu síry, uloženy pokuty vyšší. Ve věci sp. zn. 3 As 42/2018 byla stěžovateli uložena pokuta ve výši 240.000 Kč, ve věci sp. zn. 1 As 163/2018 byla stěžovateli uložena pokuta ve výši 280.000 Kč. Nelze tudíž usuzovat na to, že výše pokuty neodpovídá ustálené praxi správního orgánu.

[72] Odůvodnění rozhodnutí žalované ohledně výše pokuty je sice velice stručné, je z něj nicméně zřejmé, že při určení výše pokuty přihlédla k povaze a závažnosti přestupku, významu právem chráněného zájmu, způsobu spáchání přestupku, jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Žalovaná tudíž vyhodnotila kritéria, jichž se stěžovatel dovolává v kasační stížnosti, přičemž z jejího rozhodnutí je zřejmé, že při uložení výše pokuty vycházela také z intenzity porušení právem chráněných hodnot a zájmů. Nelze proto stěžovateli přisvědčit, že nebyly dodrženy principy zákonnosti a individualizace trestu.

[73] Ke konstatování stěžovatele, že nebyl způsoben žádný škodlivý následek, je dána absence recidivy a s ohledem na okolnosti spáchání deliktu je možné uložit pokutu na spodní hranici sazby ve výši 20.000 Kč, Nejvyšší správní soud uvádí, že pokuta při dolní hranici sazby uložena byla, neboť podle § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách lze za přestupek podle § 8 odst. 1 téhož zákona uložit pokutu do 5.000.000 Kč. Jak již přílehlavě konstatoval krajský soud, pokuta ve výši 120.000 Kč tak představuje 2,4 % horní hranice pokuty, a tudíž nemůže být považovaná za nepřiměřeně vysokou.

[74] Nedůvodná je výtká stěžovatele, že se žalovaná nevypořádala s argumentem, že stěžovateli v minulosti byla uložena za delikt tohoto typu peněžitá pokuta pouze ve výši 20.000 Kč. Tuto argumentaci stěžovatel v odvolání neuplatnil. V odvolání stěžovatel pouze vyjádřil přesvědčení, že nebylo na místě uložení pokuty ve výši 120.000 Kč, neboť se jedná s ohledem na charakter a závažnost údajného přestupku o částku zjevně nepřiměřenou. Rozhodnutí žalované tudíž ani nemůže být pro nevypořádání se s touto argumentací stěžovatele nepřezkoumatelné.

[75] V žalobě již stěžovatel uvedl, že v minulosti správní orgán ukládal pokuty za delikty tohoto typu pokuty ve výši pouze 20.000 Kč. Krajský soud se k tomuto tvrzení stěžovatele konkrétně nevyjádřil, což však nemá za následek nezákonnost či nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, neboť krajský soud se přiměřeností pokuty uložené stěžovateli zabýval a hodnotil přitom také výši trestů uložených v minulosti stěžovateli.

[76] Závěr krajského soudu, že v důsledku podeje nejakostního LPG mohla být odběratelům způsobena škoda, je zcela správný, neboť je obecně známou skutečností, že nekvalitní palivo může způsobit poškození motoru vozidla. Navazující závěr krajského soudu, že se nejedná o hypotetickou situaci, o čemž svědčí, že kontrola byla zahájena na základě podnětu spotřebitele, podle kterého po tankování paliva prodávaného stěžovatelem nastaly problémy se silně znečištěným vstřikovačem LPG osobního

automobilu, vskutku není důkazně podložen. Jak upozornil stěžovatel v kasační stížnosti, v řízení nebylo prokázáno, zda byl uvedený podnět pravdivý. Tento závěr krajského soudu však není nepřezkoumatelný, nýbrž je logický, protože zjištěné nekvalitní palivo skutečně mohlo způsobit problémy popisované ve výše uvedeném podnětu spotřebitele. Nejvyšší správní soud má za to, že krajský soud tímto způsobem pouze podpořil svůj závěr, že škoda mohla být způsobena a nekladl stěžovateli za vinu způsobení škody spotřebiteli, který podal podnět. Nelze proto stěžovateli přisvědčit, že krajský soud *de facto* předpokládá, že v důsledku přestupku, ze kterého je stěžovatel viněn, došlo ke způsobení škody spotřebiteli, který podal podnět k provedení kontroly.

[77] Nejvyšší správní soud uzavírá, že nezjistil, že by správní orgány pochybily, pokud rozhodly, že stěžovatel se dopustil přestupku podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách tím, že na čerpací stanici prodával LPG obsahující nadměrné množství síry, a nepochybily ani při stanovení výše sankce za tento přestupek.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[78] Nejvyšší správní soud shledal nedůvodnými stěžovatelem uplatněné námitky, kasační stížnost je proto nedůvodná. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. kasační stížnost zamítl.

[79] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšné žalované pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů její běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. června 2024

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu